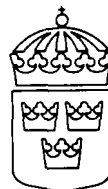

Regeringens proposition 1994/95:174

Vissa betygsfrågor m.m.

Prop.
1994/95:174

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 23 mars 1995

Mona Sahlin

Ylva Johansson
(Utbildningsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen tar regeringen upp vissa frågor om begränsning av rätten att genomgå provning för att höja betyg under pågående gymnasieskolestudier samt om avgift för provning.

Svenska som andraspråk skall enligt propositionen betraktas som ett eget ämne i alla skolformer. I de frivilliga skolformerna skall det vara ett kärnämne som alternativ till ämnet svenska.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i skollagen (1985:1100) .	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:000) om ändring i skollagen (1985:1100)	5
3	Ärendet och dess beredning	8
3.1	Komplettering av betyg	8
3.2	Svenska som andraspråk	8
4	Komplettering av betyg	8
5	Begreppen studieförberedande och yrkesförberedande . . .	12
6	Svenska som andraspråk	13
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 mars 1995	15
	Rättsdatablad	16

Regeringen föreslår att riksdagen

1. antar regeringens förslag till
 - lag om ändring i skollagen (1985:1100),
 - lag om ändring i lagen (1995:000) om ändring i skollagen (1985:1100),
2. godkänner det som regeringen förordar om att svenska som andraspråk skall vara ett eget ämne (avsnitt 6).

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i skollagen (1985:1100)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 19 § skollagen (1985:1100)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.
19 §²

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som krävs för att *flytta till högre årskurs* och om begränsningar i rätten att gå om *årskurser*.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som krävs för att *få påbörja en kurs* och om begränsningar i rätten att gå om *en kurs*.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1995.

¹ Lagen omtryckt 1991:1111.

² Senaste lydelse 1992:232.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:000) om ändring i skollagen (1985:1100)

Prop. 1994/95:174

Härigenom föreskrivs att bilaga 2 till lagen (1995:000) om ändring i skollagen (1985:1100)³ skall ha följande lydelse.

³ Lagen omtryckt 1991:1111.

Minsta garanterade undervisningstid i timmar om 60 minuter för gymnasieskolans treåriga nationella program för ämnen och totalt

	Estetiskt program	Naturveten- skapsprogram	Samhällsvetenskaps- program	Övriga program			
		Natur- veten- skaplig gren	Teknisk gren	Ekono- misk gren	Huma- nistisk gren	Sam- tenskap- lig gren	
Ämnen:							
Svenska	200	200	200	200	200	200	200
Engelska	150	150	150	150	150	150	110
Samhällskunskap	90	90	90	90	90	300	90
Religionskunskap	30	30	30	60	60	60	30
Matematik	150	300/240	300/240	200	150	200	110
Naturkunskap	30	30	30	100	100	100	30
Idrott och hälsa	80	130	80	130	130	130	80
Estetisk verksamhet	30	30	30	30	30	30	30
Historia	80	80	80	80	190	190	
Filosofi		40/0		40/0	40	40	
Psykologi		0/40		0/40	40	40	
Geografi				50		140	
Språk 2		190	190	190	190	190	
Språk 3				0/190	190		
Latin med allmän språkkunskap/språk 4					240/190		
Fördjupning i humaniora eller samhällsvetenskap					60/110	60	
Fysik		220	220				
Kemi		180	140				
Biologi		110	50				
Estetiska ämnen	990						
Ekonomiska ämnen				510/320			
Miljökunskap		0/60	0/60				
Tekniska ämnen		60	270				
Yrkesämnen							1370
Individuella val	190	190	190	190	190	190	190
Lokalt tillägg/ämnes- anknuten praktik	110	100	80	110	80	110	110
Summa under- visningstid	2130	2130	2130	2130	2130	2130	2350
Specialarbete	20	20	20	20	20	20	20
Totalt	2150	2150	2150	2150	2150	2150	2370

Alternativstreck innebär val mellan alternativ inom gren av program.

⁴ Lydelse enligt prop. 1994/95:100 bil. 9.

Minsta garanterade undervisningstid i timmar om 60 minuter för gymnasieskolans treåriga nationella program för ämnen och totalt

	Estetiskt program	Naturveten- skapsprogram	Natur- Teknisk veten- gren skaplig gren	Ekono- misk gren	Huma- nistisk gren	Sam- hällsve- tenskap- lig gren	Övriga program
Ämnen:							
Svenska/Svenska som andraspråk	200	200	200	200	200	200	200
Engelska	150	150	150	150	150	150	110
Samhällskunskap	90	90	90	90	90	300	90
Religionskunskap	30	30	30	60	60	60	30
Matematik	150	300/240	300/240	200	150	200	110
Naturkunskap	30	30	30	100	100	100	30
Idrott och hälsa	80	130	80	130	130	130	80
Estetisk verksamhet	30	30	30	30	30	30	30
Historia	80	80	80	80	190	190	
Filosofi		40/0		40/0	40	40	
Psykologi		0/40		0/40	40	40	
Geografi				50		140	
Språk 2		190	190	190	190	190	
Språk 3				0/190	190		
Latin med allmän språkkunskap/språk 4					240/190		
Fördjupning i humaniora eller samhällsvetenskap					60/110	60	
Fysik		220	220				
Kemi		180	140				
Biologi		110	50				
Estetiska ämnen	990						
Ekonomiska ämnen				510/320			
Miljökunskap		0/60	0/60				
Tekniska ämnen		60	270				
Yrkesämnen							1370
Individuella val	190	190	190	190	190	190	190
Lokalt tillägg/ämnes- anknuten praktik	110	100	80	110	80	110	110
Summa under- visningstid	2130	2130	2130	2130	2130	2130	2350
Specialarbete	20	20	20	20	20	20	20
Totalt	2150	2150	2150	2150	2150	2150	2370

Alternativstreck innebär val mellan alternativ inom gren av program.

3.1 Komplettering av betyg

Enligt riksdagens beslut infördes ett mål- och kunskapsrelaterat betygssystem i gymnasial utbildning den 1 juli 1994 (prop. 1992/93:250, bet. 1993/94:UbU2, rskr. 1993/94:93). I propositionen redovisade regeringen sin avsikt att införa möjlighet till konkurrenskomplettering av betyg. Så skedde genom förordningsändringar som trädde i kraft den 1 juli 1994. Eftersom förändringarna har lett till vissa icke önskvärda konsekvenser, bör möjligheterna till sådan komplettering begränsas.

Frågan om komplettering av betyg berördes även i propositionen om en ny läroplan och ett nytt betygssystem för grundskolan, sameskolan, specialskolan och den obligatoriska sarskolan (prop. 1992/93:220, bet. 1993/94:UbU1, rskr. 1993/94:82). Riksdagen hade därvid ingen invändning mot den dåvarande regeringens bedömning att slutbetyg från det obligatoriska skolväsendet får kompletteras och därmed förbättras. Någon ändring i rätten att komplettera och förbättra ett grundskolebetyg är inte aktuell.

3.2 Svenska som andraspråk

I propositionen om en ny läroplan och ett nytt betygssystem för grundskolan, sameskolan, specialskolan och den obligatoriska sarskolan (prop. 1992/93:220) gjorde den förutvarande regeringen bedömningen att undervisningen i svenska som andraspråk inte borde ha en egen kursplan. Riksdagen beslöt att undervisningen i svenska som andraspråk i stället skulle integreras och markeras i den reguljära kursplanen i svenska (bet. 1993/94:UbU1, rskr. 1993/94:82). Med anledning av riksdagens beslut utfärdades inte heller kursplaner i svenska som andraspråk, när nya kursplaner infördes för de frivilliga skolformerna.

I inledningen till avsnittet Skolväsendet i budgetpropositionen 1995 tog vi upp frågan om invandrarelevernas kunskaper i svenska m.m. (prop. 1994/95:100 bil. 9 s. 27 f). Där framhålls att svenska som andraspråk måste ses som ett eget ämne. En ny kursplan i svenska som andraspråk för grundläggande vuxenutbildning fastställdes av regeringen den 9 februari 1995. Det skall nämnas att Statens skolverk har fått i uppdrag att under våren 1995 utarbeta kursplaner för övriga skolformer så att undervisning kan ske efter nya kursplaner redan under hösten 1995, om riksdagen bifaller regeringens förslag i det följande.

Regeringens bedömning: Möjligheterna för elever att under studietiden i gymnasieskolan genom prövning höja ett minst godkänt betyg bör avskaffas. Den bör finnas kvar för de elever som slutfört sin utbildning i gymnasieskolan.

Några skäl att förändra grundskoleelevers rätt till prövning finns inte.

Regeringens förslag: Bemyndigandet i 5 kap. 19 § skollagen (1985:1100) om rätten att meddela föreskrifter om vad som krävs för att flytta till högre årskurs och begränsningar i rätten att gå om årskurser ändras så att bemyndigandet avser vad som krävs för att få påbörja kurser och rätten att gå om kurser.

Skälen för regeringens bedömning och förslag:

Bakgrund

Övergången till en mål- och resultatstyrd skola har bekräftats genom nya läroplaner, nya kursplaner och nya betygssystem. Samtidigt har gymnasieskolan reformerats. I den nya gymnasieskolan är ämnen och ämnesblock indelade i påbyggbara kurser. Betyg sätts på varje kurs och relateras till kraven i kursplanen. Till varje kursplan har fogats betygs-kriterier. Betyg sätts efter en fyragradig skala, Icke godkänd, Godkänd, Väl godkänd och Mycket väl godkänd. I slutbetyget redovisas betygen på samtliga kurser. Den tidigare formen av terminsbetyg har avskaffats.

En arbetsgrupp inom Utbildningsdepartementet har till uppgift att bl.a. bedöma behovet av justeringar och förtydliganden i betygssystemet för de frivilliga skolformerna. I arbetsgruppen ingår också företrädare för Skolverket och Verket för högskoleservice. Arbetsgruppen har bl.a. haft en överläggning kring betygsfrågor med ett antal skolledare inom gymnasieskolan och komvux. Arbetsgruppen har också fortlöpande kontakt med utredningen om uppföljning av 1993 års universitets- och högskolereform, som bl.a. har i uppdrag att lägga fram förslag till förändringar i högskoleförordningens regler om tillträde till grundläggande högskoleutbildning.

Diskussionerna i skolorna om de nya kursplanerna med sina målskrivningar, det nya betygssystemet och betygskriterierna har på många håll startat en pedagogisk förnyelse, som regeringen finner mycket lovande.

Införandet av ett nytt betygssystem i gymnasial utbildning ger dock inledningsvis upphov till ett antal problem. Flertalet avser det betygssystem som gäller för de elever som nu går det andra och det tredje året av gymnasieskolans program. Dessa problem är således av övergångs-karaktär.

Några problem av principiell karaktär finns dock. Exempel på sådana är frånvaro av definition på fullständigt slutbetyg och betygsättning då

Komplettering av betyg

I gymnasial utbildning sätts vanligen betyg på kurs efter det att eleven slutfört den aktuella kursen. Det är emellertid också möjligt att få betyg på kurs genom provning. Elever har redan tidigare haft rätt att pröva för ett nytt betyg. Det har däremot inte varit tillåtet att få det höjda betyget infört i avgångsbetyget eller slutbetyget. Det höjda betyget fick dock användas då detta fordrades för att eleven skulle uppfylla kraven för behörighet till högre studier.

I samband med beslutet om att ersätta det relativa betygssystemet med ett mål- och kunskapsrelaterat betygssystem aktualiserades frågan om konkurrenskomplettering av betyg. Frågan redovisades för riksdagen i propositionen (prop. 1992/93:250) om en ny läroplan och ett nytt betygssystem för gymnasieskolan, komvux, gymnasiesärskolan och särsvux. Som den dåvarande regeringen anförde är betyget i ett kunskapsrelaterat system ett "kvitto" på vissa definierade kunskaper. Därför borde den verkliga nivån på kunskaperna dokumenteras i slutbetyget. Regeringen anmälde sin avsikt att slopa de dåvarande begränsningarna i rätten att beakta kompletterade betyg när slutbetyget utfärdas. Så skedde också genom förordningsändringar, som trädde i kraft den 1 juli 1994.

Vi anser det vara en demokratisk rättighet att man skall kunna reparera tidigare mindre goda resultat från skolan, att man genom förnyade studier skall kunna vidga och fördjupa sitt kunnande och också få bevis för sina aktuella kunskaper. Skolsystemet skall således konstrueras så att återvändsgränder undviks. Det är därför angeläget att behålla *möjligheterna att höja betyg* som man fått i tidigare studier.

De nyligen införda möjligheterna för gymnasieelever att höja betyg under tiden de går i gymnasieskolan har dock lett till vissa problem. Dessa möjligheter bör därför begränsas under den tid de är elever i gymnasieskolan.

Det är i dag möjligt att pröva för högre betyg hur många gånger som helst under gymnasietiden. Det är också i dag fullt möjligt för en elev att efter fullföljda studier i en högre kurs utan större svårigheter tentera upp betyget i en lägre kurs i samma ämne. Det finns tendenser till att detta har satts i system i vissa skolor. Betygssystemet kommer därmed att urholkas. Kommunerna tar visserligen ut en avgift för provningen, men denna utgör inget hinder för elever som har råd att betala den. Betygssystemets ändamålsenlighet kan därmed ifrågasättas.

Det finns också pedagogiska nackdelar med upprepade provningar under studietiden. Elevernas studier i andra kurser riskerar att bli lidande och den naturliga rytmen i studierna störd.

En helt annan fråga är fallet med elever som inte har blivit godkända på en kurs. Dessa måste självfallet även i fortsättningen få möjlighet att redan under gymnasietiden genom provning eller genom förnyad genomgång av kursen kunna få ett minst godkänt betyg.

Regeringen har således för avsikt att göra sådana ändringar av bestämmelserna att det för elever som fått minst betyget Godkänd på en kurs blir tillåtet att pröva för högre betyg endast efter slutförd gymnasieutbildning, dvs. sedan slutbetyg utfärdats.

Några ändringar i rätten att pröva för elever som går i *grundskolan* eller *komvux* är inte aktuella.

I dag får enligt 5 kap. 19 § skollagen (1985:1100) regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om vad som krävs för att flytta till högre årskurs och om begränsningar i rätten att gå om årskurser. Denna bestämmelse bör ändras så att den bättre stämmer med indelningen i kurser i den nya gymnasieskolan. I stället för flyttning till högre årskurs föreslår regeringen att det talas om *rätt att påbörja kurs* samt *rätten att gå om kurs*.

Med stöd av detta bemyndigande avser regeringen att ge eleverna rätt att gå om kurs en gång, om de inte fått minst betyget Godkänd på kursen. Därefter bör som i dag rektorn kunna medge att eleven går om kursen ytterligare en gång, om det finns särskilda skäl. Om en elev har mycket stor andel underkända kurser, bör rektor på begäran av eleven kunna medge denne rätt att gå om ett helt år. Denna repetition bör i normalfallet inte omfatta redan godkända kurser men skulle, om det finns särskilda skäl, kunna göra det. Denna bedömning bör göras av rektor.

Avgift för provning

Som framgått finner vi det vara en demokratisk rättighet att man skall kunna reparera sina bristande kunskaper från skolan och därför kunna genomgå provning för att få möjlighet att höja ett betyg. En viktig förutsättning för att alla skall kunna utnyttja denna möjlighet är att inte avgiften blir ett hinder. Regeringen överväger att begränsa rätten att avgiftsbelägga provningar. Huvudmannen för en utbildning får för närvarande ta ut en avgift av den som vill gå igenom en provning. Sådan avgift skall vara skälig.

För *grundskolan* överväger regeringen att begränsa rätten för huvudmannen att ta ut avgift för provning av elever som inte uppnått kursplanens mål för det nionde skolåret. Dessa elever skall ha rätt att utan avgift genomgå provning i det aktuella ämnet. Riksdagen har i samband med beslut om betyg i det obligatoriska skolväsendet (prop. 1994/95:85, bet. 1994/95: UbU6, rskr. 1994/95:136) givit regeringen ett tillkännagivande med denna innebörd.

Elev i *gymnasieskolan* som inte blivit godkänd på en kurs bör likaledes få rätt till avgiftsfri provning.

Regeringen överväger även åtgärder för att göra möjligheterna att delta i provningar mer ekonomiskt jämlika, t.ex. genom att maximera avgiftens storlek. I samband därmed kommer vi också att överväga hur kommunerna skall få begränsa antalet provningstillfällen.

Regeringens bedömning: Benämningarna studieförberedande och yrkesförberedande bör inte längre användas.

Skälen för regeringens bedömning: Frågan om de båda benämningarnas relevans har aktualiserats genom uppdraget att lägga förslag om förändringar i högskoleförordningens regler om tillträde till grundläggande högskoleutbildning. Detta uppdrag har getts till den särskilde utredaren som har till uppgift att följa 1993 års universitets- och högskolereform. Benämningarna studieförberedande och yrkesförberedande används för närvarande ofta för att karakterisera de olika nationella programmen i gymnasieskolan. Detta är en kvarleva från det gamla linjegymnasiet och stämmer inte med den nya gymnasieskolan, där samtliga program innehåller både studieförberedande och yrkesförberedande inslag.

Gymnasieskolan skall förbereda för ett arbetsliv, där de traditionella gränserna mellan arbetare och tjänstemän, mellan teori och praktik och mellan olika sektorer håller på att suddas ut. Gymnasieskolan skall också förbereda för högre studier med högst skiftande krav på förkunskaper. Detta återspeglas i organisationen av gymnasieskolan, där teoretiska och praktiska inslag blandas, där både studieförberedande och yrkesförberedande inslag förekommer inom samtliga nationella program. Det är inte längre ändamålsenligt att karakterisera ett bestämt program som antingen studieförberedande eller yrkesförberedande.

Samtliga nationella och specialutformade program innehåller en kärna av studieförberedande ämnen. Detta innebär att alla nationella och specialutformade program ger allmän behörighet för högskolestudier. I den meningen är alla nationella och specialutformade program studieförberedande. Detta betyder dock inte att alla program ger lika möjligheter vid antagning till högskolan. Det är t.ex. uppenbart att elever som har gått naturvetenskapligt eller samhällsvetenskapligt program i realiteten har fler högskoleutbildningar att välja mellan.

Det finns också i den nya gymnasieskolan med dess kursutformade organisation stora möjligheter – både för enskilda elever och för kommuner – att kombinera olika delar av nationella program till ett s.k. specialutformat program. I gymnasieskolans flexibilitet ligger också möjligheten att efter avslutad utbildning komplettera och bygga på sin utbildning, både med studieförberedande och yrkesförberedande inslag.

Det är angeläget att man inte genom missvisande benämningar på gymnasieskolans program snävar in rekryteringsunderlaget till högre studier och försvårar rekryteringen till högskolan för stora grupper av elever.

Regeringen kommer därför att ta bort de missvisande begreppen studieförberedande och yrkesförberedande ur gymnasieförordningen (1992:394).

Regeringens förslag: Svenska som andraspråk skall betraktas som ett eget ämne i alla skolformer.

Timplanen för gymnasieskolan skall ändras så att svenska som andraspråk utgör ett kärnämne och ett alternativ till kärnämnet svenska.

Skälen för regeringens förslag: Invandrareleverna på alla stadier och nivåer, både barn, ungdomar och vuxenstuderande, är en tillgång i vårt skolväsende. De bidrar bl.a. till att skolan blir en mötesplats, där förmågan att leva med kulturell mångfald kan utvecklas och stärkas. Människor med annan språklig och kulturell bakgrund berikar vårt samhälle genom att föra med sig kunskaper och erfarenheter som vi bör ta till vara. Men det finns problem som hänger samman med invandrarnas språkliga handikapp i utbildningen, inte minst det tydliga samband mellan studieresultat och språkfärdighet i svenska som redovisas i en rad undersökningar.

Undervisning i svenska som andraspråk förekommer i alla skolformer för de elever som behöver det. Ändå kommer det signaler om att språkfärdighetsnivån hos många barn och ungdomar i invandrantäta områden är oroväckande låg och tenderar att sjunka. Vi nås också av informationen att många vuxna invandrare, som ibland kan ha varit länge i Sverige, har alltför dålig språkfärdighet i svenska för att behålla fotfästet eller ens komma in på arbetsmarknaden. Det blir särskilt märkbart under en lågkonjunktur. Det är därför väsentligt att kraftfulla insatser görs vad gäller svenskundervisningen.

Mot bakgrund av den skisserade situationen vad gäller bristfälliga språkfärdigheter i svenska bland invandrarelever är det betydelsefullt att se svenska som andraspråk som ett eget ämne. Att läsa svenska när man har ett annat modersmål är något helt annat än att läsa modersmåls-svenska. Genom en egen kursplan i ämnet ökar lärarnas förutsättningar att ge en undervisning i svenska som är direkt anpassad efter elevernas behov. Därmed ökar också elevernas möjligheter att uppnå en god språkfärdighet i svenska. Lärarna får det stöd som en kursplan ger för att erbjuda en likvärdig undervisning i svenska som andraspråk, oavsett var i landet undervisningen bedrivs.

Ämnet bör alltså få en egen kursplan för respektive skolform med en tydlig beskrivning av ämnets syfte, karaktär och struktur samt mål. Kursplanens krav bör särskilt inriktas på att eleverna skall uppnå en god kommunikationsförmåga samt en begreppsbildning och en djupförståelse, som ger dem goda möjligheter att fortsätta sina studier på efterföljande nivå.

I grundskolan och övriga skolformer inom det obligatoriska skolväsendet kommer svenska som andraspråk, i och med att det får en nationellt fastställd kursplan, att vara ett ämne med samma status som övriga ämnen i grundskolan. De nationella målen för varje ämne i grundskolan

finns fastlagda i kursplanerna, som utgör det främsta instrumentet för den statliga styrningen av undervisningens inriktning i grundskolan.

Den nya grundskoleförordningen (1994:1194, ändrad 1995:207) definierar ämne som "ämne för vilket regeringen fastställt en kursplan". Skyldigheten att anordna undervisning i svenska som andraspråk föreskrivs i 5 kap. 12 – 13 §§. Där föreskrivs att undervisning i svenska som andraspråk anordnas inom ramen för undervisning i svenska eller som språkval. Enligt 7 kap. grundskoleförordningen skall betyg ges i grundskolans ämnen. I och med fastställandet av en kursplan kommer alltså svenska som andraspråk att behandlas på samma sätt som övriga ämnen i grundskolan.

För de frivilliga skolformerna bör svenska som andraspråk vara ett kärnämne. Ämnet svenska som andraspråk bör utgöra ett alternativ till ämnet svenska för elever som har ett annat förstaspråk än svenska och som ännu inte har nått så långt i sin språkfärdighet i svenska att de obehindrat kan följa undervisningen i ämnet svenska. De elever som under studietidens gång uppnår god språkfärdighet i svenska bör liksom hittills kunna gå över till ämnet svenska. Avsikten är att göra det möjligt för de elever i gymnasieskolan och gymnasial vuxenutbildning som har betyg från kurser i både svenska och svenska som andraspråk, att tillgodoräkna sig betyg och gymnasiepoäng i båda ämnena.

De ämnen som ingår i de frivilliga skolformerna framgår i regel av respektive timplan. Dessa bör därför kompletteras med ämnet svenska som andraspråk.

Ämnet svenska som andraspråk har redan återinförts som kärnämne i timplanerna för grundläggande vuxenutbildning och för den del av särvux som motsvarar grundsärskolan. Regeringens beslut därom fattades mot bakgrund av bedömningen i propositionen om en ny läroplan och ett nytt betygssystem för gymnasieskolan, komvux, gymnasiesärskolan och särvux (prop. 1992/93:250, bet. 1993/94:UbU2, rskr. 1993/94:93), där den dåvarande regeringen redovisade att timplanerna skulle vara oförändrade.

Timplanen för gymnasieskolan är fastställd av riksdagen och finns i bilaga 2 till skollagen. Vi föreslår att ämnet svenska som andraspråk införs i timplanen för gymnasieskolan som ett alternativ till ämnet svenska. Beträffande övriga timplaner för frivilliga skolformer ankommer det på regeringen att göra de ändringar som behövs.

Den föreslagna ändringen i skollagen bör träda i kraft den 1 juli 1995.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 23 mars 1995

Närvarande: statsrådet Sahlin, ordförande, och statsråden Peterson, Hellström, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Tham, Schori, Blomberg, Heckscher, Hedborg, Andersson, Nygren, Ulvskog, Sundström, Lindh, Johansson

Föredragande: statsrådet Johansson

Regeringen beslutar proposition 1994/95:174 Vissa betygsfrågor m.m.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgiv- ningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-reg- ler
--------------------	---	---

Lag om ändring i skol- lagen (1985:1100)	5 kap. 19 §
---	-------------